नो एव तदवकल्पते; ऽथ यदक्षरशश्चतुरक्षरशो वि तथा छंदांसि लुप्येरन्बहूनि तथाक्षराणि हीयेरन्नर्धर्चश एवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्द्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति· तस्मादर्धर्चश एवाभिष्टुयात्तदाहुर्यन्मध्यंदिने मध्यंदिन एव ग्राव्णो ऽभिष्टौति कथमस्येतरयोःसवनयोरभिष्टुतं भवतीति? यदेव गायत्रीभिरभिष्टौति; गायत्रं वै प्रातःसवनं तेन प्रातःसवने; ऽथ यज्जगतीभिरभिष्टौति; जागतं वै तृतीयसवनं तेन तृतीयसवन एवमु हास्य मध्यंदिने मध्यंदिन एव ग्राव्णो ऽभिष्टुवतः सर्वेषु सवनेष्वभिष्टुतं भवति य एवं वेद· तदाहुर्यदध्वर्युरेवान्यानृत्विजः संप्रेष्यत्यथ कस्मादेष एतामसंप्रेषितः प्रतिपद्यत इति? मनो वै ग्रावस्तोत्रीया ऽसंप्रेषितं वा इदं मनस्तस्मादेष एतामसंप्रेषितः प्रतिपद्यते ॥ २ ॥

वाग्वै सुब्रह्मण्या. तस्यै सोमो राजा वत्सः सोमे राजनि क्रीते सुब्रह्मण्यामाव्हयंति यथा धेनुमुपव्हयेत्तेन वत्सेन यजमानाय सर्वान्कामा॰ दुहे. सर्वान् हास्मै कामान् वाग्दुहे य एवं वेद. तदाहुः किं सुब्रह्मण्यायै सुब्रह्मण्यात्वमिति? वागेवेति ब्रूयाद्वाग्वै ब्रह्म च सुब्रह्म चेति· तदाहुरथ कस्मादेनं पुमांसं संतं स्त्रीमिवाचक्षते इति· वाग्धि सुब्रह्मण्येति ब्रूयात्तेनेति· तदाहुर्यदंतर्वेदीतर ऋत्विज आर्त्विज्यं कुर्वंतीति, बहिर्वेदि सुब्रह्मण्या, कथमस्यांतर्वेद्यार्त्विज्यं कृतं भवतीति? वेदेर्वा उत्करमुत्किरंति, यदेवोत्करे तिष्ठन्नाव्हयतीति ब्रूयात्तेनेति. तदाहुरथ कस्मादुत्करे तिष्ठन्सुब्रम्हण्यामाव्हयतीत्यृषयो वै सत्रमासत. तेषां यो वर्षिष्ठ आसीत्तमब्रुवन्सुब्रम्हण्यामाव्हय त्वं नो नेदिष्ठाद् देवान् व्हयिष्यसीति वर्षिष्ठमेवैनं तत्कुर्वंत्यथो वेदिमेव